

NOT

Ärende: Sammanfattande rapport från plenarmötet
– Bryssel den 7–8 november 2002¹

I. ÖPPNANDE AV MÖTET

1. Samordning av den ekonomiska politiken

- a) Debatt om rapporten från arbetsgrupp VI med Klaus Hänsch som ordförande
(dok. CONV 357/02)

Ordföranden inledde debatten med att lyckönska Klaus Hänsch och alla medlemmar av arbetsgruppen till den rapport som de lägger fram för konventet. Ordföranden erinrade om att mandatet för arbetsgruppen för ekonomisk styrning inte var någon lätt uppgift, eftersom man snabbt kommer in på själva innehållet i politiken när man talar om ekonomisk styrning. Han påpekade att rapporten fortfarande innehåller många frågor som konventet bör diskutera, även om arbetsgruppen hade kunnat dra slutsatser på en mängd punkter.

---

¹ Ett fullständigt referat från plenarmötet finns på webbplatsen:
<http://european-convention.eu.int>

Ordföranden erinrade om syftet med debatten, som inte är att diskutera inriktningen på den ekonomiska politik som några skulle vilja se utvecklas inom unionen, utan att fastställa en institutionell ram som gör att unionen effektivt kan föra en politik utan att på förhand avgöra dess inriktning.

i) Arbetsgruppens rapport

Klaus Hänsch lade fram slutsatserna från arbetsgruppens rapport som följer:

Bred enighet har nåtts om att behålla fördelningen av beslutsbefogenheter mellan unionen och medlemsstaterna i fråga om ekonomisk politik och monetär politik, vilket innebär att befogenheterna när det gäller ekonomiska politiken inom euroområdet tilldelas unionen och förvaltas genom centralbanken och att befogenheterna när det gäller den ekonomiska politiken ligger kvar hos medlemsstaterna.

När det gäller den monetära politiken har bred enighet nåtts om att behålla centralbankens oberoende från politiskt inflytande och att behålla dess nuvarande struktur och dess mandat, varvid dess huvudsakliga uppgift fortfarande är prisstabiliteten. Vissa medlemmar har dock förordat större öppenhet från centralbankens sida och vill att dess mandat skall utvidgas till att omfatta även tillväxt och sysselsättning.

Beträffande spørsmålet om hur man skall förbättra samordningen av den ekonomiska och sociala politiken samt skatte- och sysselsättningspolitiken erinrade Klaus Hänsch om de fyra befintliga instrumenten, dvs. de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, stabilitets- och tillväxtpakten, den öppna samordningsmetoden och skatteharmoniseringen.

Klar enighet har nåtts bland arbetsgruppens medlemmar om att samordningen skall förstärkas och förbättras. Ingen konsensus har dock nåtts om den roll som kommissionen bör axla i samband med förstärkningen av denna samordning. Beskattningsområdet var särskilt känsligt. Flertalet medlemmar skulle ha önskat att rådet lagstiftar med kvalificerad majoritet vid medbeslutandeförfarandet, när det gäller indirekt beskattning, företagsbeskattning, energi- och miljöbeskattning, men andra medlemmar var emot all användning av kvalificerad majoritet på detta område.

Arbetsgruppen betraktar eurogruppen som ett mycket viktigt forum för informella diskussioner för medlemsstaterna i euroområdet och vill behålla den informella karaktären. När det gäller de formella besluten som rör euroområdet anser många av arbetsgruppens medlemmar att de bör fattas av Ekofinrådet med deltagande endast av medlemsstaterna i euroområdet.

Arbetsgruppen menar att representationen utåt av euron i internationella forum måste bli effektivare. En del av arbetsgruppen anser att eurogruppens ordförande även fortsättningsvis skall påta sig denna uppgift, och andra vill ge kommissionen denna roll genom en bemyndigandeklausul i fördraget, på samma sätt som när det gäller handelspolitiken.

Förslagen till ny formulering av artiklarna 2, 3 och 4 i EG-fördraget och artikel 2 i EU-fördraget har varit mycket omdiskuterade. Olika politiska uppfattningar har ställts mot varandra. Vissa har förespråkat att man skall nämna full sysselsättning, social och territoriell sammanhållning samt social marknadsekonomi. Andra har betonat varaktig tillväxt och konkurrenskraft. Klaus Hänsch ville att plenarmötet diskuterar detta, eftersom det inte ligger inom arbetsgruppens kompetensområde.

ii) Plenardebatt/slutsatser

Under den allmänna debatt som följde bekräftades arbetsgruppens enighet om den nuvarande fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna när det gäller den ekonomiska och den monetära politiken, dvs. att

- beslutsbefogenheterna när det gäller den monetära politiken inom euroområdet skall tilldelas unionen,
- beslutsbefogenheterna när det gäller den ekonomiska politiken skall ligga kvar hos medlemsstaterna.

Det rådde även konsensus om att det är nödvändigt att innefatta de ekonomiska och sociala målen i det nya konstitutionella fördraget. Ordföranden meddelade att presidiet vid lämpligt tillfälle mot bakgrund av debatten kommer att undersöka tänkbara formuleringar för att fastställa mål som beaktar både de ekonomiska och de sociala aspekterna. Presidiet kommer i januari eller februari att lägga fram sina idéer för plenarmötet om innehållet i de artiklar om unionens värderingar och mål som skall placeras i de första avdelningarna i det konstitutionella fördraget.

Många förespråkade en bättre samordning av den nationella ekonomiska politiken. Detta innebär för en del att kommissionen ges en större roll.

Konsensus kunde nås om att kommissionen skall kunna rikta en första varning när det gäller genomförandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken direkt till den berörda medlemsstaten. Flera ledamöter stödde även förslaget att rådet skall fatta sina beslut på grundval av ett förslag från kommissionen varvid den berörda medlemsstaten utesluts från röstningen.

Beträffande stabilitetspakten var den dominerande uppfattningen att den skall behållas, men att den är en "politiskt instrument" som inte bör vara med i fördraget. Ordföranden erinrade dock om att den har stor betydelse för budgetstabiliteten och samordningen av den ekonomiska politiken.

Beträffande förfarandet vid alltför stora underskott ville många konventsledamöter att kommissionen skall kunna rikta en första varning till den medlemsstat som har ett alltför stort underskott. När det gäller de senare skedena stödde flera konventsledamöter tanken om att rådet skall fatta sina beslut med kvalificerad majoritet på grundval av ett förslag från kommissionen, varvid den berörda medlemsstaten även fortsättningsvis undantas från röstningen. En del var dock emot detta, och presidiet måste fortsätta sina diskussioner.

Beträffande beskattningen har ingen ifrågasatt de befogenheter när det gäller beskattningen som fastställs i artiklarna 93, 94 och 175 i fördraget. När det gäller själva förfarandena önskade många konventsledamöter ändringar så att det blir möjligt att göra framsteg på det skattepolitiska området för att garantera att den inre marknaden fungerar väl, genom att man i det konstitutionella fördraget inför en förteckning över åtgärder på vilka röstning med kvalificerad majoritet i rådet skall tillämpas.

De konventsledamöter däremot som vill att enhälligheten skall behållas när det gäller skatter upprepade detta med kraft. Ordföranden drog slutsatsen att ett förslag bör läggas fram senare till konventet i denna fråga.

När det gäller den öppna samordningsmetoden höjdes många röster för att den införs i fördraget med bestämmelser om Europaparlamentets och kommissionens roll. Presidiet kommer att diskutera hur den öppna samordningsmetoden skall införas i det konstitutionella fördraget med beaktande av de betänkligheter som framkommit och mot bakgrund av rapporten från den arbetsgrupp där Giuliano Amato är ordförande och som kommer att lämna sina rekommendationer vid nästa plenarmöte.

Många konventsledamöter betonade de svårigheter som eurogruppen förmodligen kommer att ställas inför efter utvidgningen. Det föreligger inte konsensus om en formalisering av eurogruppen. Ordföranden meddelade att presidiet kommer att diskutera detta. När det gäller de egentliga besluten som rör euroområdet ville en del att de skall fattas av Ekofinrådet med deltagande endast av staterna i euroområdet, medan andra förordade att man tillämpar den förstärkta samarbetsmetoden.

Många förespråkade att arbetsmarknadens parter får en större roll.

Även om arbetsgruppen inte har föreslagit någon konkret lösning framgick helt klart att man var för en enda representation av euroområdet på det internationella planet. Problemet var dock att ett stort antal av unionens medlemsstater åtminstone inte inom den närmaste framtiden kommer att ingå i detta område. Flera förslag lades fram. Ordföranden föreslog att arbetsgrupp VII, där Jean-Luc Dehaene är ordförande, skall undersöka dem och ta med denna fråga i sin rapport.

b) Debatt om ett socialt Europa
(dok. CONV 300/02 + COR 2 och dok. CONV 374/02)

Ordföranden inledde debatten med att erinra om det krav som framförts från flera konventsledamöter och fått stöd av en del andra om en debatt vid plenarmötet om sociala frågor. Detta var en viktig fråga som Europas medborgare fäste stor vikt vid. Eftersom det var konventets uppgift att ta upp frågor av strukturell art bör debatten inriktas på eventuella ändringar av fördragets nuvarande bestämmelser.

Många av dem som gjorde inlägg i denna fråga betonade vikten av att frågan tas upp med tillräckligt stor målmedvetenhet i det framtida konstitutionella fördraget. Det skulle vara obegripligt om fördraget inte tog upp några sociala frågor. Det bör fastställas i fördraget att en europeisk social marknad skall upprättas; den inre marknaden är inget självändamål.

Flera talare angav några av de särskilda frågor som bör tas upp i fördraget. De omfattar grundläggande sociala rättigheter, socialt skydd, full sysselsättning, jämställdhet och behovet att skydda tjänster av allmänt intresse.

Några talare krävde att de lämpliga instrument tillhandahålls som behövs för att förverkliga unionens sociala mål. En del ansåg att detta krävde en utvidgning av unionens nuvarande beslutsbefogenheter på det sociala området. Det är t.ex. viktigt att en målmedveten sysselsättningsstrategi

backas upp av bestämmelser som medger en adekvat lagstiftning på detta område. Det påpekades även att det måste införas lämpliga instrument för att uppmuntra till samordning av de områden inom socialpolitiken som fortfarande omfattas av medlemsstaternas ansvar. En del ansåg att detta innebär att den öppna samordningsmetoden skall införas i fördraget. Flera menade att den vidare tillämpningen av socialpolitiken bör erkännas i fördraget genom att en övergripande klausul införs. Uppfattningen att röstning med kvalificerad majoritet bör gälla generellt för alla beslut på det sociala området framfördes även.

Flera talare betonade vikten av att arbetsmarknadens parter ges en lämplig roll och att detta bör komma bättre till uttryck i det nya fördraget. Några nämnde också att det är värdefullt med utvidgade samråd med det civila samhället.

Flertalet talare krävde att en konventsarbetsgrupp för sociala frågor inrättas.

En talare ansåg att det inte är möjligt att upprätta en enda europeisk social modell. Socialpolitik är framför allt en fråga för den enskilda medlemsstaterna och så bör det förbli; beslutsbefogenheterna på detta område bör därför inte utvidgas.

Ordföranden drog slutsatsen att det fanns en stark känsla för att Europa bör vara mer än bara en inre marknad, och att detta bör återspeglas inte bara i unionens övergripande mål utan även i dess politik. Det stod dock klart att EU även behöver behålla sin konkurrenskraft gentemot resten av världen. Båda dessa frågor hade kommit upp vid mötet i arbetsgruppen för ekonomisk styrning och båda behöver återspeglas i det konstitutionella fördraget.

När det gäller beslutsbefogenheterna framfördes olika uppfattningar, men några konventsledamöter efterlyste en utvidgning av de befintliga befogenheterna, och det hade t.o.m. funnits förslag om att övergripande klausuler med hänvisningar till andra politikområden skall införas. Det fanns betydande stöd för att arbetsmarknadens parter skall tillförsäkras en lämplig roll.

Ordföranden noterade att det fanns betydande stöd för inrättande av en arbetsgrupp för ett "socialt Europa". Detta skulle följa de vanliga förfarandena, vilket innebär att resultaten från debatten vid plenarmötet tas i beaktande när ett mandat för arbetsgruppen utarbetas.

2. **Guiliano Amatos föredragning av lägesrapporten från arbetsgrupp IX för förenkling av instrument och förfaranden**
3. **John Brutons föredragning av lägesrapporten från arbetsgrupp X för säkerhet och rättvisa**

Konventet tog del av muntliga föredragningar om arbetet i var och en av dessa båda arbetsgrupper som kommer att lägga fram sina rapporter vid nästa möte (den 5–6 december).

Fredagen den 8 november

4. **Fortsättning av den inledande debatten om det preliminära utkastet till konstitutionellt fördrag**
(dok. CONV 369/02)

Den enighet som nåddes vid det föregående mötet om fördragets konstitutionella karaktär och dess struktur bekräftades av samtliga inlägg.

Följande särskilda kommentarer lämnades även:

- En del konventsledamöter underströk att konventets mål bör vara att utarbeta hela fördraget, inklusive den andra delen, och således överlämna en fullständig produkt till regeringskonferensen.
- Unionen bör definieras inte bara som en union av stater utan även som medborgarnas union.

- Flera ledamöter underströk önskemålet att den institutionella strukturen snabbt klargörs; hela den institutionella triangeln bör förstärkas; en del ansåg att nya arrangemang för val av kommissionens ordförande skulle kunna underlätta en överenskommelse om en vald ordförande för Europeiska rådet.
- Beträffande kongressen med företrädare för Europas folk framfördes tanken att den inte skall stå bland "institutioner", vilket ger den en icke önskvärd karaktär, utan att den skall införas på annan plats i fördraget som ett forum för att öka det demokratiska deltagandet i det europeiska livet.
- Andra förslag lades fram om att
  - införa bestämmelser om konkurrenskraft i avdelningen "den inre marknaden",
  - uttryckligen nämna regionernas roll,
  - införa den sociala dialogen i första delen av fördraget,
  - understryka vikten av öppenhet och insyn,
  - stärka bestämmelserna om god förvaltning.
- Några konventsledamöter var tveksamma till att det inrättas en särskilt avdelning om "försvarsfrågor".

Ordföranden konstaterade sammanfattningsvis att utkastet till fördragets struktur hade fått ett positivt mottagande, och att de andra frågor som tagits upp om de olika bestämmelsernas innehåll eller plats bör behandlas på nytt vid diskussionen om de texter som presidiet kommer att lägga fram för konventet från och med början av 2003, och som utarbetats på grundval av debatterna vid plenarmötet.

5. Kompletterande befogenheter

- Debatt om rapporten från arbetsgrupp V, där Henning Christophersen är ordförande (dok. CONV 375/02)

Före föredragningen av arbetsgruppens slutsatser (CONV 375/02) ville Henning Christophersen göra några förtydliganden med anledning av vissa kommentarer som riktats till honom. Han meddelade bl.a. att arbetsgruppen viktigaste mål vara att klargöra medlemsstaternas och unionens respektive ansvarsområden och att arbetsgruppen inte i något ögonblick hade planerat att gemenskapens politik på något sätt förs tillbaka på nationell nivå. Han ville inte heller ifrågasätta Europaparlamentets lagstiftande befogenheter. Den nya beteckningen "stödjande åtgärder", som föreslagits av arbetsgruppen, avgjorde inte heller på förhand betydelsen av de berörda politiska områdena.

i) Arbetsgruppens rapport

Henning Christophersen betonade i sitt inlägg följande inslag i rapporten:

- En av arbetsgruppens grundläggande rekommendationer var att det i första delen av fördraget införs en enda särskild avdelning om beslutsbefogenheter. Denna avdelning bör innehålla en kortfattad beskrivning av befogenheterna (något som gett anledning till några reservationer inom arbetsgruppen), en definition av de olika typerna av befogenheter samt de principer som är tillämpliga på utövandet av unionens befogenheter.
- När det gäller definitionen av själva de kompletterande befogenheterna drog arbetsgruppen slutsatsen att "unionslagstiftning (förordningar och direktiv) inte får antas som stödjande åtgärder", och den hade inte för avsikt att föregripa en definition av vad som skall omfattas av den "lagstiftande makten" i unionen, en uppgift som omfattas av behörigheten för den arbetsgrupp där Giuliano Amato är ordförande, och inte heller att ifrågasätta Europaparlamentets deltagande, genom medbeslutandeförfarandet, i beslutsfattandet på de berörda områdena.

Arbetsgruppen ville med användning av terminologin i det nuvarande fördraget påpeka att de stödjande åtgärderna omfattar områden där medlemsstaterna inte har överfört sina lagstiftningsbefogenheter till unionen, och att unionen på dessa områden alltså endast får anta åtgärder för att komplettera eller stödja staternas insatser, åtgärder som under inga omständigheter får harmonisera, ersätta, ändra eller på något sätt slutgiltigt påverka medlemsstaternas lagstiftning.

- Arbetsgruppen räknade upp de principer som bör styra utövandet av unionens befogenheter. Henning Christophersen betonade balansen i denna uppräkningslista. Det gäller principerna för tilldelning av befogenheter, om subsidiaritet och proportionalitet, om gemenskapsrättens företräde, nationellt genomförande, solidaritet och gemensamt intresse samt om respekten för den nationella identiteten.
- Syftet med den formulering som arbetsgruppen föreslagit av principen om tilldelning av befogenheter (där det fastställs att de befogenheter som inte har överförts till unionen ligger kvar hos medlemsstaterna) och av principen om respekt för den nationella identiteten (som omfattar en lista med exempel) var inte att ändra dessa principers räckvidd utan endast att förtydliga dem för medborgarna.
- När det gäller påverkan mellan de funktionella befogenheterna (t.ex. den inre marknaden) och befogenheterna på särskilda områden, särskilt de som omfattas av stödjande åtgärder, föreslog arbetsgruppen att de principer som bekräftats av rättspraxis tas med i fördraget. "Tyngdpunkten" (dvs. "huvudmål, innehåll och avsedda verkningar") i ett visst förslag skall styra valet av rättslig grund i fördraget.
- Artikel 308 i fördraget skall behållas som "skyddsklausul". Henning Christophersen framhöll att mekanismerna för att försvåra användningen av denna klausul uppvägs av förslaget att skapa nya särskilda rättsliga grunder på de områden där artikel 308 systematiskt har tillämpats och av förslaget att utvidga den så att den utöver den inre marknaden gäller alla unionens mål.

ii) Debatt/slutsatser

Under den debatt som följde var det många av konventsledamöterna som inte delade upplägget i arbetsgruppens rapport.

Den nya föreslagna beteckningen "stödjande åtgärder" ansågs av många talare vara oklar, eftersom den inte visar att det gäller "områden" där unionen har befogenhet att handla.

Arbetsgruppens förslag att formulera om uttrycket "en allt fastare sammanslutning" (artikel 1 i EU-fördraget) för att inte ge intryck av att den framtida överföringen av befogenheter i sig är ett mål för unionen väckte motstånd hos flera konventsledamöter. En del påpekade att problemet uppstått på grund av en felaktig tolkning, eftersom denna artikel gäller sammanslutningen mellan folken och således inte påverkar befogenheterna. Henning Christophersen framhöll i sitt svar att man inte får se denna rekommendation som ett försök att begränsa artikelns politiska räckvidd. Tvärtom har arbetsgruppen, även om den inte har kunnat enas om en alternativ lydelse, undersökt alternativa formuleringar som alla ger uttryck för samma engagemang för sammanslutningen mellan de europeiska folken. Han erinrade om att ändringar av denna artikel även har föreslagits av de europeiska politiska grupperna i deras ståndpunkter till konventet.

Ingen talare ifrågasatte rekommendationen om att det nya konstitutionella fördraget skall innehålla en särskild avdelning som ägnas åt alla befogenhetsfrågor, inklusive en definition av befogenhetskategorierna, samt de principer som är tillämpliga på utövandet av unionens befogenheter.

Det var däremot många konventsledamöter som inte godkände idén om att i det konstitutionella fördraget införa en "grundläggande avgränsning av unionens befogenheter", eftersom de ansåg att det rörde sig om ett försök att på dagordningen återinföra den kompetenskatalog som redan uteslutits av konventet.

En bred majoritet motsatte sig arbetsgruppens förslag till förbud mot att använda lagstiftningsinstrument i samband med kompletterande befogenheter. Enligt vissa talare skulle Europaparlamentets lagstiftande befogenheter vid medbeslutandeförfarandet omgående kunna ifrågasättas på de berörda områdena genom detta förbud. Många konventsledamöter ansåg att man måste avvisa tanken på att upprätta ett samband mellan typ av befogenheter och instrument. Ingen talare bestred dock att förbudet mot att harmonisera den nationella lagstiftningen var något som karakteriserade nästan alla berörda områden.

Många konventsledamöter motsatte sig att sådana områden som socialpolitik eller forskning förs upp på förteckningen över de områden som i rapporten identifieras som kompletterande befogenheter.

Klausulen om respekt för den nationella identiteten gav också anledning till reservationer från ett stort antal talare. Flera talare ansåg att det rörde sig om ett försök att återinföra idén om en förteckning över medlemsstaternas befogenheter, en tanke som redan avvisats klart och tydligt av konventet, och föredrog den mer allmänna lydelsen i artikel 6.3 i EU-fördraget. Henning Christophersen erinrade om att arbetsgruppen i den slutgiltiga versionen av rapporten hade infört "bland annat" före listan med exempel för att göra det klart att den är vägledande och inte uttömmande. Det var arbetsgruppens avsikt att klargöra denna princip och utesluta varje tendens att betrakta listan med exempel som en katalog över staternas befogenheter.

När det gäller artikel 308 nåddes bred enighet om behovet av att behålla en "flexibilitetsklausul" med hårda regler för beslutsfattande, särskilt rådets enhälliga beslut. Beträffande skyddsmekanismer för "flexibilitetsklausulen" visade sig konventsledamöterna mer kritiska. Detta avsteg från principen om parallellism som leder till att en akt som antagits enhälligt kan upphävas med kvalificerad majoritet samt förhandsavgörandet stötte således på motstånd från många konventsledamöter. Som Henning Christophersen själv påpekade fanns det en klar preferens för idén om en politisk kontroll både av Europaparlamentet, genom att dess samtycke krävs för beslutsfattandet, och av de nationella parlamenten genom en koppling till det system för tidig varning som föreslagits av arbetsgruppen för subsidiaritetsprincipen.

Jean-Luc Dehaene, mötets ordförande, avslutade debatten med att säga att plenardebatten hade gjort det möjligt att konstatera att en bred majoritet av konventsledamöterna inte delade upplägget i rapporten och att presidiet skulle diskutera frågan längre fram mot bakgrund av vad som framkommit under debatten.

6. Frågestund

Denna dagordningspunkt ströks på grund av tidsbrist.

II. NÄSTA MÖTE I KONVENTET

Ordföranden meddelade att nästa möte i konventet äger rum torsdagen den 5 december med början kl. 15.00 och fredagen den 6 december med början kl. 9.30. Det kommer att ägnas huvudsakligen åt att diskutera rapporterna från arbetsgruppen för förenkling av lagstiftningsförfaranden och instrument och arbetsgruppen för säkerhet och rättvisa.

EUROPEISKA KONVENTET
Plenarmötet den 7–8 november 2002

TALARLISTA
i turordning

Torsdagen den 7 november

1. Samordning av den ekonomiska politiken

- a) Debatt om rapporten från arbetsgrupp VI för ekonomisk styrning med Klaus Hänsch som ordförande
(dok. CONV 375/02)**

1. Caspar EINEM – Österrike (Parlamentet)
  2. Timothy KIRKHOPE – Europaparlamentet
  3. Evrypidis STYLIANIDIS – Grekland (Parlamentet)
  4. Pierre MOSCOVICI – Frankrike (Regeringen)
  5. Elmar BROK – Europaparlamentet
  6. Danuta HÜBNER – Polen (Regeringen)
  7. Andrew DUFF – Europaparlamentet
  8. Michel BARNIER – Kommissionen
  9. Erwin TEUFEL – Tyskland (Parlamentet)
  10. Pierre LEQUILLER – Frankrike (Parlamentet)
  11. Hans Martin BURY – Tyskland (Regeringen)
  12. Gianfranco FINI – Italien (Regeringen)
  13. Josep BORRELL FONTELLES – Spanien (Parlamentet)
  14. Pervenche BERES – Europaparlamentet
  15. Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)
  16. Johannes VOGGENHUBER – Europaparlamentet
  17. Henrik dam KRISTENSEN – Danmark (Parlamentet)
  18. Alfonso DASTIS – Spanien (Regeringen)
  19. Marie NAGY – Belgien (Parlamentet)
- (Blå kort: FARNLEITNER, FAYOT, d'OLIVEIRA MARTINS)*
20. Lena HJELM-WALLEN – Sverige (Regeringen)
  21. Josef ZIELENIEC – Tjeckien (Parlamentet)
  22. Giorgos KATIFORIS – Grekland (Regeringen)

23. Valdo SPINI – Italien (Parlamentet)
  24. Ernani LOPES – Portugal (Regeringen)
  25. William ABITBOL – Europaparlamentet
  26. Gijs de VRIES – Nederländerna (Regeringen)
  27. Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Europaparlamentet
  28. Adrian SEVERIN – Rumänien (Parlamentet)
  29. Hubert HAENEL – Frankrike (Parlamentet)
  30. Göran LENNMARKER – Sverige (Riksdagen)
  31. Louis MICHEL – Belgien (Regeringen)
  32. Ayfer YILMAZ – Turkiet (Parlamentet)
  33. Hildegard PUWAK – Rumänien (Regeringen)
  34. Lamberto DINI – Italien (Parlamentet)
  35. Jacques SANTER – Luxemburg (Regeringen)
  36. Linda McAVAN – Europaparlamentet
  37. Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
- (Blått kort: THORNING-SCHMIDT)*
38. Gisela STUART – Förenade kungariket (Parlamentet)
  39. Piia-Nora KAUPPI – Europaparlamentet
  40. Oguz DEMIRALP – Turkiet (Regeringen)
  41. Dick ROCHE – Irland (Regeringen)
  42. Riitta Lisa KORHONEN – Finland (Parlamentet)
  43. Emilio GABAGLIO – (Europeiska fackliga samorganisationen) observatör
  44. Roger BRIESCH – (Ekonomiska och sociala kommittén) observatör
- (Blått kort: HEATHCOAT-AMORY)*

Torsdagen den 7 november

1. Samordning av den ekonomiska politiken

b) Debatt om ett socialt Europa (dok. CONV 300/02 + COR 2 och dok. CONV 374/02)

1. Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet
2. Proinsias DE ROSSA – Irland (Parlamentet)
3. Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (Parlamentet)
4. Ben FAYOT – Luxemburg (Parlamentet)
5. Jürgen MEYER – Tyskland (Parlamentet)
6. Eduarda AZEVEDO – Portugal (Parlamentet)
7. Paraskevas AVGERINOS – Grekland (Parlamentet)
8. Carlos CARNERO – Europaparlamentet
9. Danny PIETERS – Belgien (Parlamentet)
10. Antonio TAJANI – Europaparlamentet
11. Jan KOHOUT – Tjeckien (Regeringen)
12. Frans TIMMERMANS – Nederländerna (Parlamentet)
13. Per DALGAARD – Danmark (Parlamentet)

3. John Brutons föredragning av lägesrapporten från arbetsgrupp X för säkerhet och rättvisa

(Blå kort: STUART, ROCHE, HAENEL)

EUROPEISKA KONVENTET
Plenarmötet den 7–8 november 2002

TALARLISTA (reviderad)
i turordning

Fredagen den 8 november

– **Fortsättning av den inledande debatten om det preliminära utkastet till konstitutionellt fördrag**

1. Sören LEKBERG – Sverige (Riksdagen)
2. Antonio TAJANI – Europaparlamentet
3. Henning CHRISTOPHERSEN – Danmark (Regeringen)
4. Pierre LEQUILLER – Frankrike (Parlamentet)
5. Joschka FISCHER – Tyskland (Regeringen)
6. Olivier DUHAMEL – Europaparlamentet
7. Alberto COSTA – Portugal (Parlamentet)
8. Kimmo KILJUNEN – Finland (Parlamentet)
9. Hannes FARNLEITNER – Österrike (Regeringen)
10. Johannes VOGGENHUBER – Europaparlamentet
11. Jürgen MEYER – Tyskland (Parlamentet)
12. Jacob SÖDERMAN – (EU-ombudsman) observatör
13. Reinhard RACK – Europaparlamentet
14. Pierre CHEVALIER – Belgien (Regeringen)
15. Liia HÄNNI – Estland (Parlamentet)
16. Jos CHABERT – (Regionkommittén) observatör

5. Kompletterande befogenheter
Debatt om rapporten från arbetsgrupp V med Henning Christophersen som ordförande
(dok. CONV 375/02)

1. Pierre LEQUILLER – Frankrike (Parlamentet)
2. Alfonso DASTIS – Spanien (Regeringen)
3. Lamberto DINI – Italien (Parlamentet)
4. Joschka FISCHER – Tyskland (Regeringen)
5. Erwin TEUFEL – Tyskland (Parlamentet)
6. David HEATHCOAT-AMORY – Förenade kungariket (Parlamentet)

7. Andrew DUFF – Europaparlamentet
  8. Alain LAMASSOURE – Europaparlamentet
  9. Michael FRENDON – Malta (Parlamentet)
  10. Pierre MOSCOVICI – Frankrike (Regeringen)
  11. Helle THORNING-SCHMIDT – Europaparlamentet
  12. Diego LOPEZ GARRIDO – Spanien (Parlamentet)
  13. Gijs de VRIES – Nederländerna (Regeringen)
  14. Hannes FARNLEITNER Österrike (Regeringen)
  15. Klaus HÄNSCH – Europaparlamentet
  16. René van der LINDEN – Nederländerna (Parlamentet)
  17. Michael ATTALIDES – Cypern (Regeringen)
  18. Olivier DUHAMEL – Europaparlamentet
  19. Pervenche BERES – Europaparlamentet
  20. Pierre CHEVALIER – Belgien (Regeringen)
  21. António VITORINO – Kommissionen
  22. Ernani LOPES – Portugal (Regeringen)
  23. Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet
  24. Lena HJELM WALLEN – Sverige (Regeringen)
  25. Edmund WITTBRODT – Polen (Parlamentet)
  26. Liia HÄNNI – Estland (Parlamentet)
- (Blått kort: TOMLINSON)*
27. Francesco SPERONI – Italien (Regeringen)
  28. Marie NAGY – Belgien (Parlamentet)
  29. Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (Regeringen)
  30. Joachim WUERMELING – Europaparlamentet
- (Blå kort: TIILIKAINEN, MacCORMICK, VANHANEN)*
-